

Rüchan

2014-11-29 02:01:35 +0200

Hiç ruberu görüşmediğim bir arkadaşım rüyasında merhum babamdan *işte hayatımı* dinlemiş. Babacığım neden benim rüyalarım değil de, Internet arkadaşlarımın rüyalarına giriyor bilemiyorum. Gören olursa kendisine sorabilir mi acaba?

Babam demiş ki *doğduğunda adlarından birini Rüchan koyduk*. Arkidiş rüchan kelimesini daha önce duymadığımı ve kullanmadığımı, anlamına sözlükten baktığımı ve *üstünlük, efdaliyyet, faikiyyet* olduğunu söylüyor ruyabîn dost.

Ah, işte, sonunda beni anlamaya başlayan biri diye mırıldanasım geldi.

Bir keresinde rüyamda kocaman bir kapıdan içeri süzölmüş, içerdeki beyaz harmanili adamların biri tarafından karşılanmış, suratımı seyreden adam, *sen İsa'sın* demişti. O zaman da, benzer hislere garkolmuştum. *Ah, sonunda değerim anlaşılıyor Abidin, şöyle bir poz versem de resmimi yapsan?*

Ortalıktaki Mesih ve sair adamlara itibar etmeyişim sebeplerinden biri de bu ve benzeri rüyalar. *Sen nerden İsa oluyormuşsun, o benim bi kere dediğimden* değil tabii.

Bu rüyaların ve benzerlerinin *eğitimde* önemli bir yeri var. Velakin anlaşılın manasıyla değil, çünkü malum, benim İsa bin Meryem'e benzer bir tarafım yok ve üstünlük deyince aklıma araba kullanırken ittiğim adamlar geliyor.

Rüchan kelimesinin rüyayı göreni tesmiye etmesi daha muhtemel, bir üstünlük varsa onun üstünlüğü.

Tevazu gösteriyormuş gibi yapanlar, genelde karşı taraftan *aman efendim, ya-man efendim, estağfirullah* benzeri bir karşılık bekler. *Ben kıtmîrim, hayvanım, günahım dağlar kadar, sonsuzluk kervanının peşindeki ayağı kırık havhavım* diyen insanın acilen övölmeye ihtiyacı vardır. Hatta bu sözler vasıtasıyla, *bakınız ben ne kadar tevazu sahibi ve bu halimle sizden üstün bir insanım* demeye çalışır.

Bu ihtiyacımı arada kendime yağ çekerek giderdiğim için, oturup burada tevazu yapıyormuş gibi yapamayacağım. Velakin böyle rüyaların insan için *saptırıcı*

olabildiğinin de farkındayım. Aşması zor imtihanlardan gelir.

Eğitim derken bunu kastediyorum. Şimdi bu son rüyaya bakıp, *oh, yarabbi, işte üç gün sabah namazına camiye gidince erdim, beni insanlara üstün kıldın, bundan sonra bana mehdilik yakışır* şeklinde düşüncelerle meşgul olabilirim. Bunun doğru olmadığını, kendimi kandırmak için yeni bir bahane olduğunu, insanların genelinden önemli bir üstünlüğüm olmadığını bile bile bu hayallere dalmak, tam tersinden bir üstünlük. Hayalde üstünlük. *Allah herkese tesellisini ayrı verir* ya, bana da hayalle veriyor herhalde.

Ortalıkta görülen birçoklarının, benzer imtihanları aşamadıkları için *böyle* oldukları kanaatine ulaştım. *Kirli dünyanın kirli insanların kirli sözleri* nisbeten kolay bir imtihan, çünkü nefis kirli dünyanın kirli nimetlerini arzulasa da, akıl ve irade ne yapması gerektiğini bilir. Ancak *tatlı rüyaların temiz insanların güzel sözleri* daha zor bir mesele. Kimsenin bahsetmediği bir tehlike. Akıl ve irade ne yapacağını bilemezken, nefsin arzuladığı övgü ve ihtiram orada. *Olmanın* nefse hoş görünen, kendini üstün görmeye sebep tarafını inkar edemeyiz.

En iyi ihtimalle hayatın kaşıkla verip kepçeyle alması gibi bu, *üstünlük pirincine* giderken, evdeki *kendini bilme bulgurunu* kaybetmek de var. Rüyaıyla heyecanlanmaya gerek yok. Muhtemelen yanlış alarm, yanlış olmasa da ne farkedecek?